

Spór dotyczy środków kontroli podjętych przez stronę skarżącą na podstawie art. 23 rozporządzenia Komisji nr 2571/97⁽¹⁾ („rozporządzenie Komisji”), określającego środki podejmowane przez państwa członkowskie dotyczące, między innymi, produkcji i wykorzystywania koncentratu masła, które mogą być przedmiotem pomocy w sytuacji gdy koncentrat masła jest wykorzystywany do produkcji określonych wyrobów cukierniczych i ciastek.

Artykuł 23 ust. 2 rozporządzenia Komisji przewiduje „kontrolę na miejscu” w zakładach wytwarzających koncentrat masła „podczas wytwarzania koncentratu masła”, w taki sposób, że „każda oferta, która wygrywa przetarg [...] jest poddawana kontroli co najmniej raz”.

Komisja jest zdania, że strona skarżąca nie dokonała kluczowych kontroli, w zakresie w jakim z wykładni rozporządzenia Komisji wynika, że strona skarżąca jest zobowiązana do przeprowadzenia fizycznych kontroli ilości koncentratu masła zawartych w każdej partii składającej się na ofertę, po jej wytworzeniu. Strona skarżąca twierdzi, że rzeczywistości prowadzi to do zapewnienia co najmniej dwukrotnej kontroli każdej oferty. Podnosi ona, że Komisja opiera się na pojęciu nie figurującym w rozporządzeniu Komisji, mianowicie „fizycznej” kontroli ilości.

Strona skarżąca przytacza dwa zarzuty:

- a) Komisja naruszyła prawo w zakresie w jakim sporna decyzja pozostaje w sprzeczności z art. 7 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1258/1999⁽²⁾ („rozporządzenie Rady”) w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, ponieważ wniosek, iż dane wydatki nie zostały poniesione zgodnie z przepisami wspólnotowymi sformułowanymi w art. 23 ust. 2 rozporządzenia Komisji, był bezpodstawny oraz
- b) Komisja naruszyła prawo w zakresie w jakim określenie wyłączonej kwoty było sprzeczne z art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady.

⁽¹⁾ Dz.U. L 218, str. 12.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych (Dz.U. 1997 L 350, str. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 15 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 1999 L 160, str. 103)

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko ECB

(Sprawa T-279/06)

(2006/C 294/122)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i N. Keramidas, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji EBC o odrzuceniu oferty skarżącej i udzieleniu zamówienia innemu oferentowi,
- obciążenie EBC kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca złożyła ofertę w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert w ramach procedury negocjacyjnej dotyczącej świadczenia usług doradztwa i rozwoju technologii informatycznych na rzecz Europejskiego Banku Centralnego („EBC”)(OJ 2005/S 137-135354). Skarżąca nie zgadza się z decyzją o odrzuceniu jej oferty i rozpoczęciu negocjacji umownych z innymi oferentami.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi, że EBC bezprawnie nie ujawnił w zaproszeniu do składania ofert, wagi kryteriów i składników kryteriów oceny, oraz że użył niejasnych sformułowania dla dokonania negatywnej oceny oferty skarżącej, naruszając w ten sposób zasadę przejrzystości i dobrej administracji oraz nie przedstawiając uzasadnienia. Ponadto skarżąca podnosi, że EBC dopuścił się szeregu błędów w ocenie oferty skarżącej. Wreszcie skarżąca twierdzi, że EBC wprowadził w zaproszeniu do składania ofert szczególnie wymóg, który faworyzował spółki mające siedzibę w Niemczech naruszając tym samym m.in. art. 12 WE i 49 WE.